GLASNIK
SV. TEREZIJE MALOGA ISUSA

IZLAZI SVAKOG MJESECA U DUBROVNIKU.

Cijena za godinu 1929. Dinara 15·—, za inostranstvo Dinara 30·—

Br. 7. SRPANJ 1929. God. 2.

Rezo draga . . .

Rezo draga,
K meni amo
Nebu s praga
Vrni samo;

Neka vide
Oči tvoje,
Kako bride
Grudi moje:

Zli me more,
Muče ljuto,
Zlom me kore,
B'jede kruto;

Djeca kuge
Svašta lažu,
Nad sve druge
Zlim me kažu;

Danju, noću
Svud se vrte,
Svaku zloću
Na me prte.

Kad će jednom
Minut' jadi
Što mi b'jednom
Zloba gradi?

Poput vira
Brza vrutka
Nemam mira
Ni trenutka.

Rezo draga,
K meni amo
Nebu s praga
Vrni samo:

Baci svoju
Ružu jednu:
Smiri moju
Dušu b'jednu!

Peroš don Ante.

Djevica Orleanska.

Osmoga svibnja o. g. čitava rodoljubna i katolička Francuska najvećim je slavljem proslavila petstogodišnjicu dana u koji divna francuska narodna junakinja i velika Božja svetica Ivanka Arška (D'Arc) na čelu pobjedničke svoje vojske, oslobodi stari grad Orleans od engleskih zavojevača, stekavši naziv — Djevica Orleanska.

Kada Englezi, poduprti domaćom izdajom, bijahu skoro do kraja satrli Francusku i kada se je sigurnim držalo, da će za malo vremena stara kraljevina Sv. Ljudevita zbrisana biti sa lica Evrope, ustade Bog da brani pravednu stvar francuskih kraljeva i da sačuva „prvorođenu kćer — Katoličke Crkve" — lijepu Francusku. Kao što nekoć posla spasenje puku Izraelskome u osobi priprostoga pastirčeta Davida, tako i sada posla Bog izbavitelja narodu francuskome u osobi jedne tihe, skromne i nepoznate pastirice, pobožne kćerke težaka Jakova Arškog (D'Arc) iz sela Domremy, na rijeci Mensi u sjeveroistočnoj Francuskoj. Vrhunaravnim načinom objavi Bog njoj svoju odluku, te ona ode da izvrši volju Božju. Svladavši orijaške zapreke dopre Ivanka do Kralja i primivši komandu nad vojskom, pod barjakom Presvete Bogorodice, započne vitešku borbu za Božju i ljudsku pravdu. U brzo oslobodi Orleans, najtvrđe englesko uporište na zemljištu francuskom, te po tom stjerav Engleze sasvim u tjesnac, osokoliv klonule duše i prenuvši francuski narodni ponos, hrabra junakinja odvede kralja na krunidbu u drevni grad Reims. Proslijedivši osloboditeljno vojevanje, izdajom padne u šake Englezima, dne 23 svibnja 1429., poslije godine dana ratovanja, za koje vrijeme sasvim i za vazda bijaše skršila englesku silu u Francuskoj. Englezi ju optužiše kao čarobnicu i krivovjerku, pa davši ju po nedostojnim sucima na smrt osuditi, živu ju na lomači spališe, dne 30. V. 1431. u gradu Rouenu. Njeno djevičansko srce, koje plamen ognjeni bijaše poštedio, kruti Englezi baciše u rijeku, kamo prosuše i sveti joj pepeo. Tako Ivanka završi kratki svoj zemaljski vijek pun slave i nadnaravnih vrlina. Živoj i mrtvoj Francuzi joj iskazivahu svetačke počasti, dok ju za naših dana Sv. Crkva ne uzdignu na visoku čast oltara; Papa Pijo X. proglasi ju blaženom, a Benedikt XV. sveticom.

Njezin spomenik resi trgove mnogih gradova francuskih, a današnji naraštaj crpi plemenite ponude iz njenog velebnog primjera.

Premda između Zvijezde od Lisieux-a i Orleanske Djevice stoji dugi razmak vremena od preko trista pedeset godina, one su ipak u koječem jedna drugoj veoma slične. Obje one bijahu podjednako anđeoski nevine i čiste, objema zajednička bješe poletnost duha, viteška plemenitost srca i nadljudska požrtvov-

Sv. Ivana Orleanska.

nost u službi Božjoj, obadvije umriješe u mlađahnoj dobi. Ivanka izgorje na ognjenoj lomači, a Terezija izgorje od nutarnje vatre, plamene ljubavi spram Isusa. Obadvje proslaviše Boga, uresiše nebo svojom prisutnošću i povećaše slavu svoje domovine.

Mala Svetica žarko štovaše svetu Ivanku, te je njoj u slavu sastavila i jedan lijepi dramatski pjesmotvor. „Željela bih da poput Ivanke Arške na gorućoj lomači šaptati budem Isusovo ime“.

Sveta Terezija M. Isusa za spasenje Rusije.

U prošlome broju Glasnika saopćismo, da se po želji sv. Oca, u Karmelskome svetištu u Lisieux-u, svakog dana upravlja Maloj Svetici posebna molitva za spas Rusije, osobito pak za grozno proganjane ruske katolike, koji čame pod krutim jarmom kletih boljševika, dušmana Krsta Gospodnjeg. Danas ovdje donosimo spomenutu molitvu, toplo preporučujući svima štovateljima čudesne naše Svetice, da ju često mole, koristeći se odnosnim oprostima. Donosimo takogjer i nekoliko ulomaka čuvenog predavanja, koje prošlog ožujka održa u Karmelu od Lisieux-a presvij. d' Herbigny, Isusovac i biskup, po kome je sv. Otac isporučio svoju želju. Glasoviti ovaj učenjak, revni pastir, odlični saradnik i desna ruka sv. Oca u njegovu apostolskom nastojanju okolo povratka pravoslavnog Istoka u krilo Crkve katoličke, triput je u zadnje vrijeme pohađao Rusiju, pa je u svome predavanju iznio tek ono, što je vlastitim očima gledao, a ono što motrio i vidio tako je strašno, da će i najhladnijeg čitaoca obuzeti duboka groza i ganuće.

Držeći se one: „Udariti ću pastira i raspršati će se ovce stada" — okrutni boljševici najžešće udaraju na katoličko svećenstvo, znajući da stado bez pastira u brzo postane vučjim plijenom. Čujmo šta veli presvij. d' Herbigny: „Nemoguće je — kaže on — izbrojiti sva divljaštva kojima bivaju izvrgnute bijedne žrtve sovjetskih (boljševičkih) tamnica. Po čitave sedmice, mjesece i godine bivaju mučene gladovanjem, besanicom, tminom, studeni, zlostavljanjem i prijetnjama svake ruke... premda sve to nije kadro ugasiti luč sv. vjere u dušama kršćanskim... usred ovakvog nezapamćenog nasilja rađa se cvijeće vrline i junaštva, prezirući sva lukavstva sotonska i dajući Bogu takovu slavu kakovu Mu rijetko tko na svijetu dosle dade". — Nekoliko primjera. Mladi jedan biskup posvećen od istog presvij. d' Herbigny-a uhapšen je od boljševika, lišen odijela i hrane, te prognan u zaleđene močvare dalekog sjevera i osuđen na prisilnu rabotu u društvu najokorelijih zločinaca. Iz jezivog i tmurnog svog zatočenja neustrašivi mučenik Isusov, pisa svojim roditeljima jedan list, u komu zahvaljuje Bogu koji ga uzdignu na visoku čast mučeništva i preporuča roditeljima, nek se Bogu mole za krvnike njegove.

U opasnosti da uslijed bolesti izgubi očnji vid upravi on Sv. O. Papi jedno pismo koje sv. Otac nemogaše bez suza pročitati: *„Ova posljednja kušnja* — piše nebeski junak — *doista je izvanredna jedna milost, jer moja bolest, odijelivši me sasvim od ljudi, većma će me priljubiti Bogu".*

„Krvnici — nastavlja predavač — da bi od svojih žrtava izmamili priznanja, ulijevaju im na silu žestokih pića ne bi li bar u pijanstvu izdali vjeru svoju, ali milost Božja krijepi divne vitezove — oni ni za čas ne gube svog duševnog mira i vedrine". Prorijeđeni, gonjeni pastiri, po uzoru evanđeoskog Pastira, rado zalagaju život svoj za ovce svoje, a i stado pokazuje se dostojnim ovakovih pastira. Stigavši u neko selo — pripovijeda biskup — pristupiše mi tri mladića zapitav me, nijesam li katoličkim svećenikom. Odgovorih, da jesam. „Koje li sreće — na to će oni — upravo sada zgotovismo oltarski hljebac (hostije) i to tako radimo svakih osam dana, očekujući da otkud naiđe katolički svećenik pak da nam posveti hljeb i da nas pričesti. *Gladni smo Sv. Pričesti!*" U drugom opet selu kasno u noći zamoliše biskupa, da blagoslovi puk okupljen u crkvi. „Nemamo svećenika — rekoše — ali se ipak svaku večer sakupljamo u crkvi i Bogu se molimo".

MOLITVA.

Mila Svetice, koja si obećala da ćeš svoj boravak u nebu upotrebiti na to da tvoriš dobra ovdje na zemlji, dostoj se upraviti samilosni pogled na prostrane predjele istočne Evrope i sjeverne Azije. Svi oni koji nastoje održati Vjeru kršćansku bivaju ondje svakog dana podvrgnuti najgorim stradanjima, prisiljeni su da trpe glad i najnesnosnije bolesti, dugotrajne muke u snijegu i po smrznutim vodama, beskonačna mučenja po crnim tamnicama kuda vjernici, redovnici i redovnice, svećenici i biskupi čame zatvoreni u društvu najokorelijih zlikovaca. Njihove patnje već godinama traju i mnogi od njih vlastitom krvlju zapečatiše vjeru svoju u Krista.

O svetice, ljubazna i milosrdna, zajedno s anđelima čuvarima tih ispovjednika sv. Vjere, zamoli Duha Svetog, neka bi uzdržao hrabrost onih, koji su jošter u životu, njihovu vjeru, njihovu ljubav i njihovu strpljivost te neka bi im u srcu sačuvao pored opraštanja i blagosti prema krvnicima, jošter i ufanje, da će njihove suze i krv u jedinstvu s krvlju Isusovom,

pružiti zadovoljštinu za bogohulje i bezbožnost te da će konačno privući Božje milosrđe na milu im domovinu, oslobodivši ju strašnih zabluda materijalizma, komunizma i bezvjerja i pripravivši njezin povratak jedinstvu Vjere u Crkvi katoličkoj.

Dobrotvorko, Sv. Terezijo M. Isusa, ti koja si toliko željna sve duše i sva srca ovog svijeta predobiti za Boga i za njegovu jedinu Crkvu, ti kojoj sv. Otac povjeri svoje Rusko sjemenište u Rimu, koje ima da spremi svećenike izučene, blage i ponizne srcem, daj izmoli od Presvete Djevice, neka Sin njezin rasvijetli i okrijepi — najobilatijim milostima — pogotovo pak milostima molitve, čistoće i revnosti — sve one koje On izabra, u Rusiji i drugdje, da sarađuju na djelu spasenja ruskih duša i preporuči sv. Josipu duše, koje na domu ili tuđini nevolja tišti, privuci duše mladeži miomirisom evanđeoskih svojih vrlina, da bi svi upoznali istinitost jedine Crkve katoličke i da bi se predali u njeno nježno okrilje, te da bi njihova domovina, pod pastirskom palicom Petrova Nesljednika, kadra bila jednog dana, sa svim ostalim narodima posvetiti sebe preslavnome Srcu Gospoda našeg i po Njemu spašena da bi se i ona pridružila sveopćemu pokliku: Hvala božanskome Srcu po komu nam je došlo spasenje. Njemu slava i čast u sve vijeke. Amen.

Spasitelju svijeta, spasi Rusiju (3 puta).
Pomoćnice kršćana „ „ „
Kraljice Mučenika „ „ „

Pripjev i Molitva.

Iz Oficija Sv. Terezije M. Isusa (Na Pohvalama).

V. Okrijepila te je ruka Gospodnja
R. S toga ćeš biti blagoslovjena do vijeka (Judit. XV. 11).

Pomolimo se.

Gospodine, koji si rekao: Ako ne budete kao djeca ne ćete ući u kraljevstvo nebesko, daj nam molimo Te, tako nasljedovati Sv. Tereziju Djevicu u poniznosti i nevinosti srca, da postignemo vječnu nagradu. Koji živeš i kraljuješ u vijeke vijeka. Amen.

Sv. Apostolska penitenciarija dekretom 12. ožujka ove godine podijelila je slijedeće oproste:

I. *Djelomičan (nepotpun) oprost* od *trista dana* (300) svima onima koji pobožno i barem u srcu pokajani izmole gornju molitvu.

II. *Potpuni oprost* jedamput mjesečno, uz obične uvjete ako neprekidno za mjesec dana jedanput dnevno moliti budu gornju molitvu.

Sveta Terezija pomaže.

Trinaestgodišnjica *Luiđa Liberati* iz Albano Laziale (nedaleko Rima) pod jesen g. 1915. opasno oboli. Poslije svestranog, pomnog i opetovnog pregledavanja i posmatravanja bolesnice, te nakon analizovanja njene krvi, liječnik ustanovi na njoj dvije teške i smrtonosne bolesti: tifus i meninghitis, te izjavi, da djevojčici nema spasa, van po čudu. Luiđa, odana

štovateljica Male Svetice, svaki put kad bi se razabrala iz omaglice i nesvjestice — u koju za vrijeme svoje bolesti češće zapadaše — pouzdano bi molila nebesku svoju odvjetnicu, da joj olakša nesnosne boli. I dok ona tako jednom vapijaše Sveticu, eto ti Svete Terezije odjednom u bolesničkoj sobi, te pristupiv njenu krevetu i pružajuć joj bijeli ljiljan-cvijet reći će joj: „Budi mirna, Luiđo, do brzo ćeš ozdraviti". To rekav izčeznu Svetica, a Luiđina bolest smjesta okrene na gore, mješte na bolje. Kad li do malo i opet se pojavi Svetica, a bolesnica, da bi se bolje osvjedočila s kim ima posla, zapita ju; tko je i otkuda je došla. Skoro začuđena takvim jednim upitom, nebeska pojava odmah odgovori, izrekav jasnim i

zvonkim glasom slijedeće riječi: *„Ja ne prebivam u nijednome samostanu, boravište je moje na nebesima, ja sam Terezija Malog Isusa. Budi mirna, mala moja Luiđo, brzo ćeš ozdraviti“*. Ponovno Svetice nesta, a bolesnici sve to gore. Treći dan, uprav u času kada bolesnica bijaše posve sama, vrata njene sobe tiho se otvoriše i Luiđa po treći put ugleda Svetu Tereziju, koja stupiv u sobu, stade uz krevet te će djevojčici: „Ozdravila si, Luiđo!“ — „Da li je zbilja moguće?“ — uskliknu, Luiđa, pa nadoda. „Oh, idem odmah u kapelu karmelsku, da ti zahvalim“. U tome trenutku oči njene već ne viđeše Sveticu, ali u isti čas osjeti ona kako njena dvostruka i strašna bolest netragom ode. Oćuti se čilom i zdravom baš isto onako kao što bješe i prije oboljenja. Veselo pohrli do karmelske crkve da zahvali Svetici, na divno čudo svih onih, koji znajući težinu njene ljute bolesti, već ju mrtvu oplakivahu.

Les Annales de S. T. De Lisieux. 1929.

Zašto ljubim sv. Tereziju M. I.?

Malinska *(nastavak i svršetak).* I u najkraćem prikazu, koliko bi se još toga imalo da reče o: „malenoj loptici“, o „rosnoj kapi“. pa o „zrncu pijeska“, jer poput ovog hoće da bude gažena, prezrena i zaboravljena od sviju... divnih imena, naziva, slika, biserja... koje nam ukrašuju ovu divnu dušu, da ju zavolimo više; pa doista, tko da se ovom „lopticom“ rado duhovno ne poigra, tko da ovo zrnce pijeska zaboravi?!

Pa ipak ovaj serafin-ljubavi još će nas k sebi privući i bolje, kad se sjetimo dirljivih obećanja, zadanih nam za života, da će još odlučnije nastaviti spasavati duše iza smrti, svojim zagovorom u nebu. Ko je čuo za malu Tereziju, čuo je i za njezino obećanje: *„Poslije svoje smrti učinit ću da pada kiša ruža“*. Ali ja ću ovdje još nekoja njezina obećanja da navedem:

U 9. pismu, što ga pisa svom duhovnom bratu veli: „O moj brate, kako sam sretna, što umirem! Da, ja sam sretna, no ne stoga, što se oslobađam zemaljskih patnja... misao, da ću moći učiniti, da ga ljubi mnogo duša, koja će ga blagosivljati u vijekove“. U 3. i 4. pismu čitamo: „Ja ću željeti i u nebu isto, što i na zemlji: *ljubiti Isusa i raditi da ga ljube.*

Priznajem, *kad ne bi u nebu mogla raditi za njegovu slavu,* to bi mi bilo *milije progonstvo* nego *Domovina*".

Kad je umiruću Tereziju tješila jedna sestra blaženstvom nebeskim upade joj u riječ govoreći: „To me ne privlači." Što dakle? na ovo će joj sestra. Mala joj Terezija odgovori: „O, ljubav! Ljubiti i biti ljubljena i doći na zemlju i učiniti, da se ljubi Ljubav".

Čujmo još napokon i ovu jednu podulju izjavu neobične radosti: „Od jednoga mi jedinoga očekivanja udara srce: to je ljubav, koju ću dobiti i koju ću moći da uzvraćam. *Osjećam, da će početi moje poslanje,* poslanje, da učinim, te se Bog tako ljubi, kako ga ja ljubim... da pokažem svoj mali put dušama. Iz neba ću činiti dobro na zemlji... *Ne, ja neću počivati do konca svijeta! Kad anđeo rekne: Više nema vremena! onda ću počivati jer će biti potpun broj izabranih.*

Pitam, gdje je još taj odabranik božji, koji je toli uvjeravajućim glasom sigurnim riječima, nam bijednicima u progonstvu zajamčio svoju pomoć?! Nema ga, ili ga bar ja ne poznam!

Kako je Providnost božja u svim vremenima, proti raznim zalima podizala muževe providnosti: Grgura Velikoga, Franju Asiškoga, Dominika, Ignacija, Margaritu Alakok i druge... tako je i vijeku duboko ogrezlu u sebeljublje i uživanje, Bog dao malu Tereziju, koja je od Boga mnogo dobila, ali je i Bogu mnogo dala.

Bilo i ovo par mojih smetenih redaka na čast Bogu i maloj Tereziji.. koju žarko ljubim. T. Š.

Murvica. Ljubim je zato, jer vidim da ljubi i ona mene neograničenom ljubavlju. Vazda mi se javlja i poziva, uprav me mami laticama svojih mirisavih ruža, a djekad baci i po veću ružu samo da se obazrem na nju, e da vidim koliko me ona ljubi i voli i hoće posvema, da me pridobije i prekaže malom Isusu, kojega je vazda ljubila dok je bila na zemlji. Kako da ne ljubim sv. Tereziju, kad me opčarava svojom milotom i blagošću. Oh, koliko je blaga. U potrebi samo pomislit na nju i to je dosta i ona se odmah odaziva i pomaže. Sveta Terezijo, molim te, budi i nadalje Kraljicom mog srca, te me vodi malenim putem do Slatkog Isusa. *Anđelka Žuljević.*

Odgovor na anketu.

Nemoguće mi je izliti na papir ona iskrena čustva, koja gojim napram serafinu ljubavi. — No da se odazovem kao premda nedostojna Njezina štovateljica činim rado. Ljubim je, jer je vrijedna ljubavi. Ona je nježna kao janje, ponizna kao plavetna ljubica, čista kao lijer — a mila kao anđelak. Dijeli duševni mir — zadovoljstvo duše — i materijalno dobro —

Uči ljubiti Izvor ljubavi — Dava krasan primjer u kojem svak može uvidjeti providnost Božju — Pa tko je, a da ju ne ljubi ? Pa tko je, a da je ne časti, osobito tko je pozna — i koji su iskusili njezin zagovor ?

Reziko draga, uči me misliti, vodi me Kristu, blaži mi dušu, koju pritiskuju teški grijesi. Uništi njihove verige i lance, rasprši zlu narav i nagon, svjetuj me i vodi u ovoj suznoj doli dok dođem k Tebi . . . *Kety.*

KNJIŽEVNOST.

Pet staroslavenskih Misa. Svim pjevačkim društvima i crkvenim zborovima izvrsno dolazi ovo izdanje pet staroslovenskih misa, i to *Duganova* za mješoviti zbor, *Krnicova* sa mješoviti zbor, *Muhvićeva* za muški zbor, *Odakova* za mješoviti zbor i orgulje i *Taclikova* za mješoviti zbor. Ovo su skladbe, koje su bile nagrađene prigodom natječaja Hrv. Knjiž. Društva sv. Jeronima, pa ih je ovo društvo izdalo offesttiskom zagrebačke Tipografije. Cijena je čitavoj zbirci 30 Dinara, a svakoj skladbi napose po 6 Dinara, osim Odakovoj kojoj je cijena Din. 8. Zborovi, koji naruče bar 15 istisaka, dobivaju 25% popusta. Narudžbe prima Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 20.

Društvo sv. Jeronima svetom ocu Papi. S hodočašćem, koje polazilo 12. svibnja u Rim, išlo je posebno odaslanstvo Hrvatskoga Književnog Društva sv. Jeronima, koje sačinjavahu gg. urednik Dr. Josip Andrić, blagajnik Dr. Stjepan Markulin i odbornik Dr. Stjepan Bakšić. Odaslanstvo je Svetom Ocu predalo diplomu tiskanu na pergameni, u kojoj je ukratko napisan historijat društva, koje upravo navršuje 60 godinu opstanka. S diplomom podastire Društvo sv. Jeronima i zbirku svojih najboljih izdanja uvezanih u bijelu kožu. Među knjigama nalazi se prvi otisak najnovije jeronimske knjige „Život Pape Pija XI." od preč. g. *Spiletka,* kojom Jeronimsko Društvo pridonosi svoj udio k proslavi jubileja sv. Oca. Knjigu Dr. Spiletka možeš nabaviti uz cijenu od Din. 50— kod sveto Jeronimskog Društva u Zagrebu. Preporučamo toplo ovu rijetku biser knjigu.

Don BOSCO!

Osnivač Salezijanaca Don Ivan Bosco rodio se je 15 kolovoza 1815. u Italiji u mjestu Beki od siromašnih seljačkih roditelja. Otac mu umre u drugoj godini života. Kao dijete morao je pomagati u polju i čuvati stado. Kad ponaraste dade ga udovica majka za šegrta kod nekog krojača. Kasnije poče učiti postolarski zanat polazeći istodobno školu, koju je silno volio i u njoj dobro uspjevao. Želja ga vukla, da postane svećenikom i u svojoj dvadesetoj godini bi doista primljen u sjemenište a god. 1840. bi zaređen za svećenika.

Don Bosco kao svećenik poče svoj apostolski rad kupljenjem djece oko sebe; s njima se zabavljao i poučavao ih. U početku ih bilo malo, ali njihov broj s vremenom toliki naraste, da se podigao na stotine, tako da sam nije mogao da obavlja taj teški posao, pa pozove u pomoć i druge svećenike i tako je iza samih pet godina rada sakupio toliko djece i toliko svećenika, da je izniknnuo red Salezijanaca u kojem se svećenici u prvom redu brinu oko odgoja mladeži. Danas je njegov red tako razvijen, da je u samih 80 godina zauzeo cijeli svijet, te ćeš naći Salezijanaca, gdje apostolski rade, u Evropi, Aziji, Americi i Australiji.

Skromni ovaj Božji svećenik, čijem se radu u početku svak posmjehivao, ostavio nam je čudesnih djela svog apostolskog rada. Njegov red sada broji do 870 zavoda sa dječačkim vrtovima i zabavištima u kojima se odgaja do 210 tisuća dje-

čaka; ima više stotina župa u misijama; 24 tiskare i više sličnih poduzeća. Svećenika Salezijanaca ima danas preko 8000, a redovnica, koje isti Don Bosco ustanovio pod imenom Marije Pomoćnice, preko 6300 i 1200 salezijanskih kuća.

Mnogo je uradio da crkvi Božjoj odgoji veliki broj svećeničkog pomlatka, tako te je podigao na hiljade djece siromašnih roditelja na službu crkve i oltara.

Bio je k tomu obilan pisac, jak govornik i dubok pedagog.

Ovom modernom i savremenom apostolu na socijalnom pedagoškom, kulturnom i vjerskom polju — koji je sveto umro 31. siječnja 1888. — danas se cio svijet divi, a sveta mati Crkva ga podiže na čast oltara proglasivši ga 2. lipnja ove godine blaženim.

Veseleći se da dičnih Salezijanaca ima i u našoj državi u Sloveniji a od nekoliko godina i u Zagrebu vruće želimo, da Bog blagoslovi njihov blagotvorni rad i raširi ih po cijeloj otadžbini na korist vjere, naroda i naše nadobudne mladeži.

U školi svete Terezije.

Vjera sv. Terezije Maloga Isusa.

Kakova je bila njezina vjera?... Ne obična, koja se odnosi samo na Bogom objavljene istine, nego vjera stalna, slijepa, predanje potpuno i vječno u Božju providnost... vjera, koja je u svagdanjoj žrtvi, koja uzdiže kršćansko srce u više krugove ljubavi i duha..,. vjera, koja stvara čovjeka novoga, pravednoga, koji po rječima sv. Pavla živi u vjeri, ne više ovoga, nego drugoga svijeta. Eto, kakova je bila vjera sv. Terezije?

Još u najnježnijoj dobi života, stade „misliti“.... a o čemu? Evo, što nam ona sama o tome kaže: „Jednoga dana zapitala me jedna između mojih nastavnica: čime se bavim preko praznika u Buisonetsu?“ Odgovorih joj plaho. „Sakrijem se u jedan kutić sobe blizu moje postelje iza zastora i tu mislim“..... „Ali što misliš?“ odvrati nastavnica smješeći se. „Mislim na Boga, na prolaznost života, na vječnost..... u jednu riječ „mislim!“

U godinama, u kojima druga djeca živu u igri i zabavi, misli Terezijine ostavljaju zemlju i prenose se u drugi svijet,

u svijet vjere i ona u njoj počima živjeti i uživati. Isus Krist je rekao: „Ako budete imali vjeru i ako rečete brdu: makni se! Ono će se maknuti."

„Čula sam — tako nam kaže ona — pripovijedati o nekome zločincu, koji se zvao Pranzini i koji je poradi svojih strašnih zlodjela bio osuđen na smrt. Svi mišljahu da će poradi svoje okorjelosti u grijehu umrijeti nepokojan i zauvijek propasti u oganj pakleni. Ja sam tu najstrašniju između sviju nesreća htjela od njega otklonuti i upotrebih u tu svrhu sva sredstva, koja sam zgodnim smatrala. Osjećala sam pri tome sigurnost, da će me Bog uslišati." — Zatraži od Boga da joj dade kakav znak i zadobije ga. Pranzini se obrati i umre pokajan.

Ona sjegurnost u srcu Terezije nije bilo drugo nego živa vjera, koju Isus zahtijeva od onoga koji moli.

Sa godinama rasla i njezina vjera.

Dođe vrijeme zvanja, a s njime zabrinutost i borbe, ali njezina vjera osta nepokolebiva i u najžešćima, tako da je mogla ona sama reći: „Da je trebalo proći kroz vatru i u nju bi se bila bacila, samo da se odazovem pozivu Božjemu. Moja je vjera u to doba bila tako jaka i živa, da je niko ne bi bio mogao uzdrmati, a misao na raj, kojom me je vjera krijepila, sačinjavala je svu moju sreću.

Ali Bog htjede da prokuša stalnost njezine vjere i dopusti, da se u dušu njezinu spusti gusta tama, koja joj prikri sliku vječne domaje... i kad ju je ona zabrinuto i suznim očima tražila, a ne mogla naći, onda bi se njezine muke postostručile i činjaše joj se kao, da joj se bezvjerci rugaju i da joj dovikuju:

Grozna je to bila kušnja, ali je li Terezija u njoj podlegla?... Nipošto! Dapače neprestane borbe i pobjede nad kušnjama učvrstile su i pročistile njezinu vjeru i usavršile ju pred Bogom, a djelima njezinima dale su pravu vrijednost i pribavili joj zasluge i nagrade, koje danas sretna uživa u rajskoj slavi.

Štovatelji i štovateljice sv. Terezije povedite se u pogledu vjere za njezinim primjerom. Čuvajte je u dušama vašim kao dragocjeni amanet i ako vas salete napasti proti njoj, borite se kao što se je borila draga Svetica. Molite ju da vam od Boga isprosi pobjedu sličnu njezinoj. Vjera neka Vam bude sveta i

nadasve mila. Budite spravni rađe umrijeti, nego vjerom pokrenuti u njoj samoj naći ćete sreću i spas..........

Terezijo sveta, vjeru nam isprosi,
Koja malom stazom gor' u nebo nosi.
Po njoj svako djelo zaslužno nam bilo
I u Oca vječnog pratilo nas krilo,
Da Mu s tobom hvalu složno zapjevamo,
Iz srca i duše dužnu počast damo! —

Sr.

Po svijetu.

Spomen-medalje Sv. Terezije Malog Isusa Sv. Ocu. Samostan u Lisieux, gdje je živjela sv. Mala Terezija, prikazao je Sv. Ocu kao dar za njegov misnički jubilej tri komada krasne spomen medalje, jedan od zlata, drugi od srebra, treći od bronza, što su je sestre karmelićanke zamislile i dale izraditi. S jedne strane prikazan je Sv. Otac s ovim natpisom u latinskom jeziku: *Pio Papa XI. misijski Papa 1879-1829,* a s druge sv. Terezija s natpisom: *Sv. Terezija Malog Isusa zaštitnica Misija.* Sv. Otac osobito se je veselio milom daru. Ove medaljice Sv. Otac dijeli sretnim hodočasnicima, koji ove godine dolaze u Rim da Mu misnički jubilej čestitaju.

Sjemenište Sv. Terezije Malog Isusa. U jednom gradiću kod Brna (Čehoslovačka) osnovano je djevojačko sjemenište, prvo svoje vrsti pod zaštitom sv. Terezije Malog Isusa. U zavodu se primaju djevojke od 15-18 godine i koje hoće da budu na čistu sa svojim redovničkim pozivom. Boravak unutra traje poprečno 14 dana, seminaritskinje dobivaju vjersku pouku, slušaju predavanja o redovničkom životu. Zajednički život seminaristkinja sličan je načinu života jedne samostanske zajednice, tako da one dobivaju jasan pojam o samostanskom životu.

Stogodišnjica vjerske slobode u Irskoj. Velike se pripreme čine u Irskoj za proslavu stogodišnjice vjerske slobode. Računa se, da će na glavni dan proslave doći u Dublin do 200.000 učesnika. Mnogobrojni gosti očekuju se iz Engleske, Škotske i Sjedinjenih Država.

Hodočašće sjemeništaraca u Rim. Prigodom misijskog jubileja Sv. Oca, hodočastili su sjemeništarci čitavog svijeta u vječni grad. Hodočašće je trajalo od 21. do 29. lipnja.

Svetkovina Isusa radnika. Izaslanici katoličke omladine nadbiskupije Bourdeaux (Francuska) predali su prigodom poklona Sv. Ocu molbu, da ustanovi svetkovinu „Isusa radnika“. Molba je pokrijepljena sa 72 hiljade potpisa.

Proslava tisuć-godišnjice smrti sv. Venceslava u Češcoj. Dne 15. svibnja započela je proslava smrti sv. Venceslava, zaštitnika Češke. Dne 16. kolovoza držat će se Euharistični kongres. Od 26. do 29. rujna držat će se osobite svečanosti, kojim će prisustvovati Njegova Preuzvišenost Kardinal Dubois i mnogobrojni biskupi iz Evrope.

Sv. Terezija M. I. zaštitnica Rusije. Po želji sv. Oca Pape u samostanu u Lisieux-u, gdje je živjela i umrla sv. Terezija M. I. mole redovnice svaki dan dragoj Svetici osobitu molitvu, da u zemljama velike Rusije svanu bolja vremena za sv. vjeru.

Knjiga: Povijest jedne duše, što ju je o sebi napisala na francuskom jeziku sama sv. Terezija M. I. raširena je do sada u 2 milijuna i 400.000 primjeraka a prevedena je na 35 jezika.

Opet jedna počast Sv. Tereziji M. I. Sv. Otac Papa svojim dekretom od 13. marta o. g odredio je, da se svetkovina sv. Male Terezije ima u buduće svetkovati po svim katoličkim misijama kao prvorazredna svetkovina s osminom (duplex primae classis cum octava communi) za svjetovno svećenstvo, a bez osmine za redovno svećenstvo.

Natječaj ljepote. Kad je u Golvestonu imao da bude priređen natječaj za prvenstvo u svjetskoj ljepoti, biskup je od Golvestona pisao ljepoticama, koje su mislile da se natječu, pismo slijedećeg sadržaja:

Vrlo cijenjena gospođice!

Priloženi izrezak iz novina s vašom slikom nuka me da Vam pišem. Galvestonska revija obična je reklama, koja trguje s niskim porivima. Nijedna gospođa iz Galvestona nije se dala skloniti, da na toj priredbi sudjeluje. Ako ovamo dođete pokušat će Vas nagovoriti, da u kostimu za kupanje šetate gore dolje kako bi Vas mogli sa svih strana ogledati kao kakvu luksuznu životinjicu. Ja ne mogu pojmiti kako se jedna mlada, poštena i moralna dama može odvažiti na takovu igru. U Kristu Vama odani A. B. Byrne, biskup od Galvestona“. — Ovaj je umjesni biskupov apel kod mnogo konkurentica imao uspjeha. Slične bi se riječi uostalom mogle prinijeti i na natječaje ljepote pri našim zabavama i plesovima, jer se sve to u jezgri svodi na obožavanje tijela i stvorene ljepote pred nestvorenom Ljepotom i njezinim odsjevom u duši kreposna čovjeka.

Evo mojih ruža!

Zahvale svetoj Tereziji za primljene milosti.

Zagreb. Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu, mojoj nebeskoj Majci, sv. Antunu, sv. maloj Tereziji i sestri Celini, jer sam njihovom presvetom pomoći prebolila tri teške operacije. Hvala posebno sestri Mariji Celini, što mi je na njezin zagovor prestalo krvarenje iz nosa. Iz zahvalnosti i iz zavjeta prebrajam se na mili Glasnik sv. Terezije.

Julka Cesarec.

Dubrovnik. Zahvaljujem od sveg srca sv. Maloj Tereziji, za brzu pomoć, koju mi je kod Boga isprosila u mojoj velikoj nevolji. Prošle godine moj suprug teško oboli i nalazio se je na smrtnoj postelji u bolnici u Splitu. Svakog dana s gore na gore. Doktori se svojski zauzeše za nj, ali uzalud bilo sve. Izgubili su svu nadu za ozdravljenje. Ja nalazeći se bijedna i rastužena u tuđini i očekivajući smrt svog supruga.

Zavapila sam milu malu sv. Tereziju, da ne dopusti da nemila smrt pokosi mog supruga. Pošaljem odmah u Dubrovnik, da se reče sv. Misa pred njezinim oltarom. I mogu stalno ustvrditi, da od onog dana od kada se Misa rekla pred kipom premile Svetice, istog dana opasno krvarenje prestane i bolesnik krene na bolje, te u malo dana ostavi bolnicu i radosno se vratismo svojoj kući na veliko čudo svima, gdje u brzo ozdravi. Hvala ti, premila Svetice, koja si u mojoj nevolji pomogla, ti si sama i nitko drugi ozdravila mog supruga, također i moje milo djete. O mila Svetice, budi mi i u buduće u pomoći te usliši moje vruće molbe, da i moje zdravlje povratiš. Šaljem 20 Din. za proširenje Glasnika. Štiti nas i dalje premila Svetice.

Jelka Đurić.

Boka Kotorska. Toliko sam milosti primila od Boga po zagovoru sv. Terezije, te kad bi htjela sve nabrojiti i opisati trebao bi samo za to jedan cijeli broj Glasnika. Zahvaljujem stoga uopće za sve milosti i velike i male, što sam do sada primila. Tu je milosti svake vrsti: oslobogjenje bolesti, zla, sretno putovanje, sretan izlaz iz zamršene stvari, oslobođenje neprijatelja, ozdravljenje djeteta. Za svoje ozdravljenje od gripe kada je prijetila upala pluća. Još zahvaljujem sv. Tereziji za primljeno ozdravljenje Nikole Bonačić, koji je bio uvijek zdrav; otišao kući u Milnu kod svojih i tamo se je razbolio i poslije nekoliko u slabom stanju došao ovamo, te je morao radi silnih boli groznice i reumatizma otići u ambulantu. Tu mu je bilo slabo i zaželio ići opet kući u Milnu. Tu je ležao 2—3 mjeseca u teškim bolovima tako da se nije mogao micati. Savjetovala sam ukućane nek se uteku sv. Tereziji i tako su učinili, počeli su moliti devetnicu i ja sam sama za njega molila i sv. Terezija je učinila čudo, ozravio je potpuno tako da može svaki posao raditi i ne osjeća ništa.

Zahvalni obećali smo sv. Misu sv. Tereziji, i kličem harno kao i on i njegovi u obitelji: Hvala i slava sv. Tereziji velikoj čudotvorki.

Regina Laura.

Vinkovci. Bilo je to u Kolovozu 1927. g. u V....... bolnici. Došao je bolesnik N. N., kome se je provalio čir u želudcu u takovom stanju, te se čekalo da će svaki čas izdahnuti. Bilo mu više nije udaralo, smrtni znoj ga oblijevao. Liječnik izjavio da mu nema pomoći. Nato mu ja kažem, neka bi se pripravio na smrt. A on mi odgovori: „Kako ću se ispovjediti, kad već puno godina nezakonito živim?" Svjetujem ga, da se odreče žene, jer mu smrt svaki čas može prekinuti nit života, a onda za dušu nastupaju vječne muke". On mi odvrati: „Neka duša trpi, što je zaslužila, a ja se žene odreć neću". Neće ni da čuje o ispovjedi.

Ja odmah potražim sestre da mi pomognu molit, složno se utečemo sv. Tereziji da preko nje izmolimo veliku milost obraćenja i upotrebim zgodan čas da mu stavim u jastuk kao relikvije ostatke odijela sv. Terezije, čvrsto uvjerena da će mu pomoći. Polako je počeo popuštati. Drugi dan već rano u jutro, eto njegove nezakonite žene. Ja joj kažem, što sve treba a ona na sve pripravna s njim se porazgovorivši, odaleči se i otiđe. Sjetim opet sestre da se mole. Neko vrijeme se je opirao ali napokon pristade na ispovjed. Oko podne se je ispovjedio primiv sv. Pričest i sv. Pomast, onda je mirno i spokojno u Gospodinu uzdahnuo u večer istog dana oko 11 sati.

I ja sam od srca kazala: „Fala Bogu i sv. maloj Tereziji!"

Sestra.

Vinkovci. Trpio sam ni kriv ni dužan u zatvoru, i po razgovoru ove svetice oslobođen sam. *Šaljem 50 Dinara u zahvalu.* Franjo Tinter.

Kučište. Nemogu se oglušiti glasu srca, a da se ne zahvalim ovim putem moćnoj svetoj Terezi za milosrđe, koje prama meni pokazala. Bio sam na rubu groba; u zagrebačkim bolnicama mnogo trpio i sve kušao, al ljudska znanost slabo pomagala. Napokon bijah opremljen kući i prekrižen da idem kud za vazda gre se. Podnašao sam teške boli, koje mi se periodično povraćahu, nisam mogao da vršim svoje zvanje nit ikamo da krećem. Počeo sam da se molim božjoj ugodnici sv. Tereziji. Od toga je ovo treća godina i moje se je stanje tako poboljšalo, te mogu da šećem i uživam božju prirodu, a uhvam da ću moći časno i redovito dokrajčiti svoju mukotrpnu učiteljsku službu.

Neka je slava Svemogućemu i svetima njegovim!

Jerko Mladineo, učitelj.

Perast. Osjećam se dužnom još od prošle godine, da od srca zahvalim mojoj sv. Terezi za primljene milosti, koje mi je udijelila kadgod sam ju u pomoć zazvala. Više puta uprav čudno mi je pomoć pružila, stoga preporučam svakome koji osjeća tjeskobu i potrebu da ne gubi nade, nego neka se vruće i pouzdano moli našoj miloj Svetici, koju sam i ja kao zaštitnicu moje kuće izabrala. Franka Bogišić.

Split. Mnogo milosti i utjeha primila sam od sv. Male Tereze. Ali jedna rana izgledaše da mi neće nikada zacijeliti. Daleko od mene, među inovjercima, živjela je udana moja jedinica kći Lenka. Teška boljetica kroz kratko vrijeme ju shrvala i preseli se u vječnost, a da nije mogla biti opskrbljena utjehama sv. vjere. Teško ucviljeno moje srce suviše je mučilo pitanje: Što je s dušom moje jedinice? Dugo sam plakala, molila i bila bez utjehe. Obratih se devetnicom i raznim molitvama sv. M. Terezi, da me utješi. I utjeha nije izostala! Ja sam danas mirna i spokojna i više ne sumnjam, da je moja jedinica Lenka u vječnosti spasena! Hvala, stoput hvala miloj karmelskoj Svetici sv. Terezi.

Ana Serić r. Zanella.

Zagreb. Sveta Terezija od M. I. pomogla mi je svojim svetim zagovorom u jednoj velikoj potrebi. Hvala miloj svetoj Tereziji i sestri miomirisa Celini na primljenoj milosti.

Šaljem uputnicom 100 din. za Glasnik u znak zahvalnosti.

Antonija Deželić.

Vrgorac. Na lijevoj gornjoj kosirici dobila oteklinu i gnjoj. Trpjela sam silne boli. Iz straha od operacije nijesam išla k liječniku. Bilo mi je svaki dan gore. Shrvana od boli i straha utekoh se miloj zagovornici

sv. Tereziji. Počeh devetnicu i već sedmi dan bilo mi lakše, a sada mi je iza četiri mjeseca bolovanja sasvim dobro. Čast i hvala maloj sv. Terezi, preporučujem se i dalje njezinoj pomoći. Ivanka Raos.

Selca. Moj mili sinčić Đino teško mi oboli na plućima. Tražila sam lijeka na sve strane, ali badava jer bolest pogoršavala i prijetila smrću. Obratih se vrućom molitvom i zavjetima maloj Svetici ruža i dragom sv. Josipu, da mi tužnoj majci isprose od Božanskog Srca Isusova zdravlje dragom djetetu. Dobri Isus je uslišao moje vapaje po zagovoru sv. Terezije M. I. i sv. Josipa, jer dijetetu odmah išlo na bolje i sad je na putu potpunog ozdravljenja. Slava zato i hvala velikim zagovornicima!

Iz harnosti šaljem Din. 50 za širenje Glasnika sv. Terezije, a Din. 30 za jednu sv. Misu, da se u zahvalu reče na Svetičinom oltaru u tamošnjoj katedrali. Katica Bošković.

Osijek. Iz zdravstvenih razloga bila sam tako apatična i neraspoložena, da nijesam za ništa marila.

Moja je okolica kroz to mnogo trpila samnom i moja se majčica silno žalostila.

U mojoj nevolji obratila sam se molitvom mojoj miloj svetici sv. Tereziji od maloga Isusa, da mi pomogne i da se probudim iz ove apatičnosti. Sv. Terezija mi je uslišala molitvu i sipala na me obećane svoje ružice!

Postala sam opet mirna, vršim savjesno moje uredske dužnosti i prepustila sam se sasvim milosti Božjoj. U znak zahvalnosti i štovanja prema Svetici darujem iznos od 100 Din. za širenje glasnika.

Jelka Arnold.

Dubrovnik. Ovim putem zahvaljujem Miloj Svetici ruža, što me je pomogla u odlučnim časovima. U zahvalu za primljenu milost šaljem 100 Din. za otkup jedne crnice na ime Sv. Terezije M. I.

Karmelo Storelli.

Supetar. Za devet dana imao sam do 40^0 ognjice, obratio sam se sv. Terezi ja i majka i obećah da ću se zahvalit u Glasnik i poslati 35 din. za raširenje istog, što ovim činim. Hvala Svetici, što je ognjica popustila i pogibelj i od teže bolesti nestalo. Josip Brtičević.

Knin. Mojoj dragoj sv. Tereziji javno se zahvaljivam u njezinom Glasniku na milosti, koju mi je isprosila od dragog Boga, jer sam stalno uslišana po njezinom zagovoru. Šaljem 60 Din. za širenje Glasnika Nek se svak njoj moli, stalno će ga uslišati. Marica Škarić.

Šibenik. Moj suprug bio je teško bolestan. Morade u bolnicu. Liječnici konstatirahu da ima upalu žuči, kamen u žuči i bubregu. Treba operirati. Odluči da će u Zagreb na operaciju i pođe. Tako ostasmo bez hranitelja u velikoj stisci. Obratih se Gospi od Zdravlja preko mile moje svetice Male Terezije, nek mi isprosi od dobrostive majke zdravlje mom suprugu. 8 dana iza toga javi mi se iz Zagreba, da nije potrebna operacija i da je nestalo boli. Stoga mi je sveta dužnost da ispunim obećanje zahvaljujući iz svega srca dragoj Gospi od zdravlja i miloj Svetici, koja mi pomogne. Moj je suprug sada dobro i preuzeo opet svoju radnju, pa od njegove prve plate obećah 20 Din. za raširenje glasnika i javnu zahvalu, što ovim izvršujem. Duma Kitarović.

Menges kraj Ljubljane Zahvaljujem sv. maloj Tereziji, što mi je sestra, koja bje u životnoj pogibli, ostala u životu i potpuno ozdravila.
Tinka Kelblova, učit.

Humac Donji. Lanjske godine mjeseca srpnja teško me zabolj lijevo oko i tako sam morala da otiđem u Spljetsku Bolnicu i tamo sam bila pregledana od liječnika, koji mi je odredio operaciju, koja je slijedila odmah drugi dan moga dolaska, ali poslije operacije meni je bilo sasvim slabo. Strašno me oko boljelo i otekla mi cijela glava, ufatila me žestoka vrućica tako da su se i liječnici bili prestrašili. Najposlije me otpremiše u bolnicu okuženih i izjaviše, da mi ne ima spasa. Više kod mene nije dolazio nitko, već samo jedna sestrica, koja me je njegovala.

Ja u tolikoj opasnosti počela sam zazivati u pomoć sv. Malu Tereziju od Djetića Isusa i Čudotvornu Gospu Sinjsku i obećah sv. Maloj Tereziji javno se u glasnik zahvaliti i poslati Din. 20 za raširenje njezinog glasnika i istu noć meni odmah krene na bolje. Otekline mi je počelo nestajati a tako i vrućice isto i oko mi počelo bistriti tako za osam dana meni je sve izčeznulo i oko mi sasvim zdravo tako, da su se svi liječnici začudili i mnogo me propitkivali, koje je čudo da sam se tako brzo oporavila. Kličem iz dna srca hvala ti i slava sv. Mala Terezijo. Domina Škrgatić.

Još zahvaljuju sv. Tereziji za razne milosti: *Split,* Jozica Grinuš. *Sarajevo,* Vojna Jurjević. *Turbe,* R. O. *Brsečine,* Roza Kljunak. *Pučišće,* N. L. *Hercegnovi,* Erme Ciarocchi. *Zagreb,* Obitelj Čore. *Pučišće,* Lina Grego, *Gruda,* Marko M. Glavić. *Gruda,* Pave Glavić. *Split,* M. I. *Trnovo-Slano,* Ivuša Đuran. *Dobropoljana,* Čalov Sebastijan. *Opatinac,* Ivan Šimenec.

MILODARI.

Za krštenje i otkup afrikanske poganske djece, darovaše: *Dubrovnik:* M. Bonić Din. 100 za Josipa, Antuna i Terezu M. I.; Darij, Karmen i Dolores Bracanović 100 za Mirjana; Marija Tolentino u zahvalu 100 za Antuna; D. S. 200 za Ervina i Vericu; I. K. u zahvalu Din. 100 za Terezu M. I.; B. Squiccimarro u zahvalu Din. 100 za Terezu M. I. i Vinka; N. C. Din. 100 za Anu, Terezu M. I.; F. B. u zahvalu Din. 300 za Terezu M. I., Frana i Pavlu; E. Kukuljica Din. 100 za Josipa, Terezu M. I.; K. Gjivanović u zahvalu Din. 240 za Korneliju, Madalenu i Terezu M. I.; M. Miklav Din. 100 za Terezu M. I.; *Ston:* A. M. Din. 100 za Anku, Terezu M. I.; N. R. Din. 100 za Mariju; *Mlini:* M. Ivelio u zahvalu Din. 100 za Terezu M. I.; *Kotor:* I. i N. Marović u zahvalu Din. 100 za Terezu M. I.; *Split:* M. ud. Kovačević Din. 100 za Mariju, Terezu M. I.; *Sustjepan:* K. Totić Din. 100 za Lovra; *Vis:* M. Tramontana Din. 100 za Terezu M. I.; *B. Brod:* J. Böse u zahvalu Din. 100 za Terezu M. I.; *Gruž:* S. Kosović za Terezu M. I.; *Zaton:* I. Miloš u zahvalu Din. 100 za Iva, Terezu M. I., *Korčula:* A. Sessa Din. 100 za Josipa: *Milna:* Lave B. Vicić Din. 100 za Terezu M. I.; *Meljine-Zelenika:* L. Gačeša Din. 200 za Terezu M. I. i Mariju.

Za ures oltara sv. Terezije u katedrali dubrovačkoj, darovaše: *Dubrovnik:* A. Brilli u zahvalu Din. 50; N. N. Din. 50, A. T. Din. 20; L. Vernazza Din. 10; Nikica S. u Zahvalu Din. 10; K. M. Berić Din. 25; *Brčko:* S. Maestorović Din 100, S. Jakčin Din. 50; *Split:* E. Montana u zahvalu Din. 100; *Vinkovci:* V. Pejčić u zahvalu Din. 50; F. Seletić Din. 100; *Subotica:* M. Vrbanjac Din. 40; *Rogotin:* I. Sunić Din. 10; *Postire:* Santić K. Din. 20; *Zagreb:* D. Pleše Din. 20; *Močići:* M. Gjurović Din. 35; *Ston:* N. N. Din. 10; *Suhopolje:* K. Pekmann Din. 25; M. Schafler Din. 20; *Rajić:* Z. Mudrinić Din. 15; *Preko:* A. Sorić Din. 20; *Starigrad:* V. B. Din. 10.

Za misije i krstenje pogana, darovaše: *Dubrovnik:* A. K. u zahvalu Din. 50; M. Duper 50; M. Baletin u zahvalu Din. 50; I. Radić Din. 10; I. Mrgudić Din. 10; A. Petković Din. 10; I. Mrgudić Din. 10; N. N. Din. 10; S. Guga Din. 10; M. Scholz u zahvalu Din. 50; A. Andrijašević Din. 8; I. Mrgudić u zahvalu Din. 20; *Gruž:* I. Dagonig Din. 10; *Kambelovac:* P. Marčić u zahvalu Din. 100; *Vrnik:* M. Foretić Din. 10; *Župa dubrovačka:* P. Kristović Din. 100; *Postranje:* A. Sambrailo Din. 20; *Sarajevo:* Pea Renko Din. 10; *Vinkovci:* F. Bogišić Din. 10; *Popovići:* Mare Banac Din. 10; *Kotor:* K. B. Din. 30; *Ptujska gora:* M. Podlijnik Din. 60; *Travnik:* L. Fimarik Din. 15; *Dobrota:* E. Milošević Din. 20; *Zagreb:* B. Din. 10.

Za „Biserje sv. Terezije M. I." (za odgoj svećeničkog pomlatka) u počast uspomene Ane Svilokos darovao: Dn. Gjuro Krečak župnik Gruža Din. 50, a u počast uspomene Iva Petrušića darovala Đule ud. Krile Din. 30.

7 SRPANJ — 1929 — JUL VII.

1	p	Presveta Krv Isusova	17	s	Aleksije pr. isp.
2	u	Pohod Bl. Dj. Marije	18	č	Fridrik, Kamilo pr.
3	s	Leon II. Heliodor b.	19	p	Vinko Paulski, Aurelija
4	č	Udalrik, Berta	20	s	Ilija prorok
5	p	Ćiril i Metod			
6	s	Izaija prorok	21	N	*9 po Duh.* Danijel pr.
			22	p	Marija Magdalena
7	N	*7 po Duh.* Vilibaldo b.	23	u	Apolinar b. m.
8	p	Elizabeta, Eugen III. Papa	24	s	Kristina dj. m.
9	u	Brcko b., Anatolija	25	č	Jakov Apostol
10	s	Amalija djevica	26	p	Ana, Majka Bl. Dj. Mar.
11	č	Pio I. Papa, Olga	27	s	Pantaleon muč.
12	p	Ivan Gualb., Mohor			
13	s	Margareta dj.	28	N	*10 po Duh.* Viktor
			29	p	Marta djevica
14	N	*8 po duh.* Bonaventura c.	30	u	Abdon i Senen m.
15	p	Henrik pr.	31	s	Ignacij Lojolski isp.
16	u	Gospa od Karmela			

SV. EVANĐELJA U NEDJELJE:

I. Sedma po Duh. Mater: Čuvajte se lažnih proroka. (7, 15—21).
II. Osma po Duh. Luka: O nepravednom upravitelju. (16, 1—9)
III. Deveta po Duh. Luka: Isus plače nad Jeruzolimom. (19, 41—47).
IV. Deseta po Duh. Luka: O farizeju i cariniku. (18, 9—14).

Je si li nabavio novu „Devetnicu u čast sv. Terezije M. I.“ izdanje našeg Glasnika? Cijena D. 2·50 bez poštarine. Kod 10 istisaka jedan gratis.

Jesi li podmirio predbrojku za prošlu i za ovu godinu?

Je si li se upisao u Biserje sv. Terezije i je si li što za isto doprinio?